

Turkuaz ığlıklar Nazire

– kul mehmet · 11 Temmuz 2025

Kirpiklerim Yaęmura Gölümsüyor-Nazire-

Hümeýra...

Bir yağmur lekesi gibi iz bıraktın içime
göçen renkleri unutmayan bir fotoğraf gibi
Geceleri unutulmayan aşkın şarkısıydın sen
kelimelerim, senin suskunluęunda çoęaldı
İsmail'in teslimiyetiyle çatladı rüyalarım
çöl kumlarında aradım seni
bir mercan kadar narin,
bir hicret kadar kadimdin
İstanbul'u sana bağışlasam,
Boęaz'daki her dalga senin sesine dönüşür müydü
Galata'nın taşlarında başlar mıydı tövbe
Hacer'in ellerinde yeniden mi doğardı kelam
Ah Hümeýra...
Kirpiklerimin ucunda yanan dualarsın
Mansur'un sırrında buldum seni
ama sen bendeki yokluktun
yoklukta var olandım
Züleyha'nın gözyaşlarında saklandım sana

aşkın en ağır hâliyle yürüdüm
ve gözlerinin ışığında ezberledim zamanın suskunluğunu
çünkü sen,
kalbimin mihenk taşıdır
Hümeıra...
Bir suskunluksa sevdan, ben o sessizliğe talibim
bir gül açar mıydı hicretin en soğuk mevsiminde?
Ben açılmayan tomurcuğum,
senin dokunuşunla bahara duran
Hz İsa'nın on üçüncü havarisi bile
adresini unutturken,
ben unutmadım gözlerinin rengini
her kelimedede buldum seni yeniden
Rüyaların eşliğinde bekliyorum
bir yağmurun ardından ıslanan tarih gibi
kirpiklerim hâlâ sana gülümsüyor
çünkü ben,
senin nefesinde çoğalan kelamın yankısıyım...
Hümeıra...
Rüzgâr bile seninle konuşuyor bu şehirde
bir martının kanadında taşıyor seni
Kız Kulesi'nin bekleyişine sinmiş ismin
her günde bir hatıra gibi yeniden doğuyorsun
Bir dua değil sadece seni anmak
bir tür şükür, bir iç yankısı
susmakta buldum seni
ve sustuğumda en çok sen konuştun içimde
Kalbimi yardım,
sana sunabildim mi en yalın hâliyle?
Kalbimin ilk ve son kelimeydin sen
ve ben, o kelimeyi ezberledim bir ömür boyunca
Şimdi dudaklarımda turkuaz bir çılgılık
çöle düşüyor yine yakarışlarım
çünkü sen,
Hacer'in avuçlarındaki su gibi
varlığın kuruyan her umutta yeşeren bir nefessin

Mehmet Aluç

Not: Âdem Kardeşimin "Turkuaz Çılgılları ŞİİRİNE Naziredir." Kardeşimin şiirin sesi, içli bir yakarışla

yankılanıyor hâlâ—Hümeýra'nın adı bir dua gibi dökülürken her mısrada, kelim göçle, susuzlukla, ilahi aşklarla yoğrulmuş bir yürüyüşe dönüşüyor. Kardeşimin kaleminin dokusunu koruyarak, ona yeni damarlar,mısralar eklemeye çalıştım sadece...Vesselam.